

Ekosocial bildning

Ekosocial bildning har som huvuduppgift att säkerställa förutsättningarna för ett gott liv inom gränserna för en jord för dagens människor, framtida generationer och för samtliga levande organismer. Denna uppfattning om bildningen utmanar oss att förnya det nuvarande existensidealet från materiellt och economicentrerat tänkande till en mer meningsfull livsstil. Bildningen kommer till uttryck som en balans av frihet och ansvar i mänskligt tänkande och agerande på en begränsad jord, och den konkretiseras som en mer hållbar livsstil och kultur samt som ett mer hållbart samhälle.

Den ekosociala bildningen syftar till att stärka förtroendet för framtiden och ge en känsla av mening till livet.

Tryck sedan på pilen för att få en mer omfattande förklaring av begreppet "ekosocial bildning".

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>

Ekosocial bildning baserar sig på en värderingshierarki:

1. Natur: Huvudkriteriet för mänskligt agerande är den obestridliga prioriteringen av ekologiska frågor.
2. Mänsklighet: Det näst viktigaste kriteriet är de mänskliga rättigheternas oförtytterlighet, vilket återspeglas i det obestridliga försvaret av mänskligheten och möjligheterna till ett värdigt liv.
3. Ekonomi: Det tredje viktigaste kriteriet är en stabil ekonomi, som fungerar inom ekologiska randvillkor och möjliggör fördelningen av jordens begränsade resurser samt uppfyller alla människors grundläggande behov.

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>

Systemisk relation till världen

Kärnan i den ekosociala bildningen utgörs av en systemisk relation till världen. Den är framför allt nödvändig för att kartlägga ömsesidiga beroenden och uppfatta orsakssammanhang mellan den ekologiska, sociala och ekonomiska verkligheten. En ekosocialt bildad människa förstår vilken inverkan hans verksamhet har på andra människor, naturen och samhället, både nära och långt borta.

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>

Ansvarighet

Kärnan i att växa upp till en ansvarsfull människa är utvidgande av den mänskliga etiska vårdkretsen från den egna närmaste kretsen till globalt medborgarskap, till den levande och icke-levande naturen och till framtida generationer. Utvecklingen av en moralisk fantasi som baserar sig på upplevelser och möten av medkänsla bidrar till att också se världen ur andras perspektiv. Den väcker etisk omsorg, gör samvetet känsligare och utvecklar förmågan att avskilja värderingar och uppleva skönhet.

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>

Måttlighet

Måttligheten utkristalliseras i frågan om hur mycket som är tillräckligt. Enligt filosofen Eero Ojanen återspeglas måttligheten som ett fysiskt och moraliskt mått och som en gräns med hjälp av vilken människan uppfattar sin plats i världen, det vill säga sin relation till andra människor och naturen. I strävan efter måttlighet och tillräcklighet är det väsentligt att avskilja behov och önskemål. I vårt kapitalistiska samhälle går måttet för måttlighet förlorat när önskemålen sammansmälter med behoven. Liberala konsumenter får vilja ha saker oberoende av vad de behöver, och samhället får inte ta ställning till vad människor borde sträva efter i livet.

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>

Mänskligt samspel

Mänskligt samspel, som handlar om möjligheten att höra till olika gemenskaper och bli accepterad i dem som sig själv, erbjuder lösningar på problemet med måttlighet. De viktigaste faktorerna i det upplevda välbefinnandet är möjligheterna till självförverkligande och förståelsen samt erkännandet från andra människor, vilka ger upphov till upplevelsen av livets meningsfullhet. Därmed minskar betydelsen av ägandet.

Källor:

Ekososiaalinen sivistys: <https://peda.net/kansanopistot/sky/esol>